Det er vore anstrengelser værd

Hvad er der galt i disse situationer?

- En vejleder i præsternes kvorum giver en god lektie om moral om søndagen, men regner det ikke for noget at fortælle umoralske vittigheder til kollegaerne mandag.

- En vejleder i ældsternes kvorum bærer vidnesbyrd om forældres hellige forpligtelse til at fremme retfærdigheden blandt familiens medlemmer. Men mandag aften foretrækker han imidlertid at se fodbold i TV fremfor at holde en familieaften.

- En mor, der selv om hun nærmer sig de 40, og er glad for at hun kan gå i det samme tøj som sin 15 år gamle datter, køber en kjole, som ikke er et eksempel på den sømmelighed, som hendes datter er blevet undervist i indtil da.

- En gruppeleder for højpræsterne fortæller et af sine gruppemedlemmer om vigtigheden af at tale med den enkelte uaktive, men har selv for travlt til at nå at besøge den sidste familie denne måned. Det der er galt her, er selvfølgelig indlysende. Disse mennesker er i større eller mindre grad hyklere.

Det daglige liv giver os ubegrænsede muligheder for at efterleve evangeliet og for at anvende Frelserens lærdomme. Men vi bliver af og til fanget i den fælde, der hedder "Her kan evangeliet ikke anvendes". Vi tror måske, at "kirken" er noget der hører søndagen tilagensen "ting om søndagen" og at evangeliets lærdomme ikke altid gælder i det daglige liv.

Frelseren underviste om noget helt andet. "Hør nu efter: Se, en sædemand gik ud for at så. Og mens han sådede, skete det, at noget faldt på vejen, og fuglene kom og åd det op. Og noget faldt på stengrund, hvor det ikke havde megen jord, og det kom straks op, fordi det ikke havde dyb jord; men da solen steg, blev det svedet, og det visnede, fordi det manglede rod. Og noget faldt iblandt tidsler, og tidslerne skød op og voksede, og det bar frugt og gav tredive og tresindstyve og hundrede fold. Og han sagde: Den som har øren at høre med, han høre!" (Mark. 4:3- 9).

Da Frelseren fortalte denne lignelse til sine disciple, forklarede han, at mange, som modtager ordet, til sidst vil miste det igen - på grund af prøvelser eller forfølgelser, eller fordi verdens skatte synes at være mere tiltrækkende og indbydende. Men skal vi gøre Herrens ord til en vedvarende del af vort dagligliv, så må vi høre og modtage ordet. Men hvordan hører vi, og hvordan modtager vi?

Vi må selvfølgelig stræbe efter at holde Guds befalinger. Og derudover kan de efterfølgende forslag også være til hjælp.

- Gør dig en bevidst og specifik anstrengelse for at søge efter det, som hører Gud til. Et passivt håb om at opleve en indflydelse vil ikke være nok. I Joseph Smiths oversættelse af Mark. 4:25 lover Frelseren at give dem, som modtager, "men den som ikke fortsætter med at modtage, fra ham skal endog det tages, som han har." (JSO Mark. 4:25).

Det kræver en bevidst anstrengelse fra vores side at søge efter at modtage Guds ord. Vi kan ikke bare læne os tilbage og håbe på, at ordet vil komme til os.

- Søg Ånden i alt, hvad du gør. Løftet om modtage Helligåndens konstante hjælp, som gives Kirkens medlemmer, når de bekræftes som medlemmer af Kirken, er ikke et vagt eller tåget løfte. Denne velsignelse er snarere et bogstaveligt løfte, som kan have daglig virkning i vort liv. Alma underviste i, at vi bør have Kristi billede prentet i vores bevidsthed og i vores hjerte (Alma 5:14,19).

- Vær villig til at underkaste dig Herrens vilje. Som kong Benjamin forklarede, så passer dette princip helt og fuldt med det at søge Ånden. Det er den måde, hvorpå man aflægger det naturlige menneske. Kong Benjamin lærte, hvordan man følger Helligåndens tilskyndelser. Og dette ønske ledsages af et ønske om at "være villig til at underkaste sig alt det, Herren finder tjenligt at pålægge ..." (se Mos. 3:19).

Der er intet bedre eksempel - end Frelseren fuldstændige villighed til at underkaste sig Faderen, da han led for vore synder i Getsemane.

"... ikke, hvad jeg vil, men hvad du vil" (Mark. 14:36).

Selvom vi kender disse vers, så kan betydningen af denne udtalelse ikke undervurderes. Vi kan heller ikke undervurdere betydningen af at anvende disse lærdomme i vores liv.

Hvis vi har tro til at gøre dette - ja, tro til helliggørelse, så lover Herren at "udfolde alle mine åbenbaringer" (Ether 4:7).

- Det er i sandhed et løfte. som er vore bedste anstrengelser værd. □

Regionalkonferencens møde, søndag den 15. marts 1992

Gensynsglæde prægede tiden indtil konferencen blev åbnet. Søskende fra hele Danmark fik lejlighed til at gense venner og slægtninge og udveksle nyheder.

Langsomt fyldtes konferencelokalet, der ligesom hele kongrescentret er tegnet af bl. a. br. Christian Ringheim fra Københavns 3. ward, der er arkitekt. Præludiet indledtes med salmen "O, Helligånd, mit liv, min lyst". Søster Søs Gram sendte således fra begyndelsen et åndeligt budskab ud til alle forsamlede.

Koret sang under ledelse af br. Jan Pedersen "God So Loved the World", og skriftstedet blev deklameret af søster Anna-Liisa Buur. Det var vellyd og inspiration. Herefter bød regionalrepræsentant Arne L. Hedberg velkommen specielt til alle de tilrejsende og til alle generalautoriteterne. Åbningssalmen "Kom, kom Guds folk" blev afsunget, og stavspræsident Richardt Andersen indledte konferencen med bøn. Koret sang herefter salmen "Fader Vor".

Første taler, ældste Gerald E. Melchin fra områdepræsidentskabet indledte talerækken og havde som emne valgt at tale om en profets kaldelse.

Vi behøver Åndens hvisken

- Det har været vigtigt i mit liv, at der er og har været nogen til at lede. Er det svært at acceptere profeterne, at erkende at de er almindelige ydmyge mænd? En profet behøver ikke at være alt for alle, men derimod at kunne modtage fra Gud og blive hans talerør, sagde ældste Melchin. Han citerede præsident Brigham Young, som engang sagde: - Vi må have Åndens hvisken til at bære vidnesbyrd for os om profeterne og skrifterne.

Hjælpeforeningens visioner - større end os selv

Herefter talte søster Evelyn Melchin. Hun var en meget begejstret taler, og hendes glæde ved evangeliet kunne slet ikke skjules. Hun nævnte, at da Hjælpeforeningen skulle fejre sin 100-års fødselsdag, arbejdede man på udgivelsen af en bog. I det kildemateriale man havde udvalgt sig, fandt man udtalelser fra pioner-søstre, få i antal, men som havde visioner. De udtalte: - Som vi der står her og leder verdens kvinder ---! Hvordan kunne de finde på at formulere sig således på dette tidlige tidspunkt i Kirkens historie? Men da søster Spafford mange år senere blev leder af Kvindernes Nationale Råd i USA. faldt tankerne på pionerkvindernes udtalelse, og søster Melchin sagde: - Jeg måtte erkende, at nu var det blevet en realitet. Søstrene må sammen med præstedømmet have visioner, og Hjælpeforeningen vil få indflydelse, og Hjælpeforeningens visioner er større end os selv, sluttede søster Melchin.

Følg de hvide linier

Søster Barbara Ballard, som var næste taler, fortalte

De hellige glædede sig over at være sammen og møde søskende, de ikke havde set længe.

Ældste og søster Ballard ved søndagens møde.

om, hvordan hun for nogle måneder siden havde haft en oplevelse, som havde gjort et stort indtryk på hende. Hun skulle besøge sin datter, som ventede barn. Den dag, hun skulle afsted, var vejrforholdene blevet vanskelige, en tæt tåge havde bredt sig, og søster Ballard var nervøs over at skulle køre så langt i denne tåge. I en samtale med sin mand udtrykte hun sin bekymring. Han gav hende det råd, at hun blot skulle følge de hvide linier langs vejen. - Disse ord gentog jeg for mig selv atter og atter, mens jeg kørte, fortalte søster Ballard. - Og jeg har aldrig været så opmærksom og så afhængig af at have noget at holde mig til. Hvilken lettelse var det ikke, da jeg atter kunne se de velkendte steder. Er vores liv somme tider fyldt med tåge? Der er mange budskaber i verden. Hvad bruger vi som hvide linier, når tvivl omringer os? Vi kan bruge jernstangen, som er Guds ord, til at retlede os, sluttede søster Ballard.

Missioner mere aggresivt

Ældste Russell M. Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum talte herefter: - Når vi ved, at Jesus Kristus lever, og han er Frelser og Forløser for denne verden, har vi fået en kostbar gave. Vi ved, at han har gengivet fylden af evangeliet og præstedømmet, og det er en kostbar viden. Vi ved jo, at vore børn kan fortælle mere om forudtilværelsen og den sandhed, at vi er hans børn, end mange voksne udenfor Kirken er i stand til. Primarybørnene har fået disse sandheder af deres forældre og lærere. Som sidste dages hellige ved vi, at vi kan bo hos Gud og Jesus Kristus i al evighed. Vi ved, at Himlens vel- signelser kan blive os til del. Vi kommer som apostle med en ærbødig udfordring: I må tage dette budskab mere aggressivt til det danske folk, så de kan få del i dette evige evangelium. Vi må tage en beslutning om at dele det, som vi har modtaget. Vi er blevet lovet af Jesus Kristus, at vi kan bede om hjælp og få den. Jeg føler - ja, udtaler profetisk

- at hvis vi vil beslutte os til i dag at bede vor himmelske Fader om at sætte os i den situation, hvor vi kan præsentere evangeliet for en person, som er ydmyg i hjertet, og som vil acceptere evangeliet, da vil I få svar, sagde ældste Ballard.

Du kan ikke gøre det alene

Ældste Ballard sagde derefter: - Gør ikke arbejdet alene. Jesus Kristus, som er vor Frelser og Forløser, vil hjælpe os, når vi spørger i tro og ydmyghed. Jeg lover, at om I vil gøre dette i tro, vil I blive forbavset over, hvor mange af jeres medborgere, der vil lytte. Herefter sang forsamlingen "Lover den Herre."

Hjælpeforeningen: - vi er forskellige og dog forenede

Så trådte søster Majorie Hinckley op på talerstolen, og hun henvendte sig til søstrene i Hjælpeforeningen. - Tjenesteydelser har været hovedtemaet for fejringen af Hjælpeforeningens 150-års fødselsdag. I år behøver vi ikke at udgive en bog med Hjælpeforeningens historie. Vi har i stedet lavet en billedbog om søstrenes virke. Bogen indeholder billeder af søstre fra hele verden. Formålet med bogen er at minde os om, hvor forskellige vi er og dog forenede, at vi er noget ekstraordinært, sagde søster Hinckley. Søster Hinckley citerede fra bogen 10 små sentenser, hvoraf to lød således: "Mest af alt håber vi, at du føler dig elsket, og du skal vide, at det er dig, vi elsker, og du er noget ekstraordinært." "Dagligt arbejde, uanset hvor ydmygt det er, er vores dagligе pligt." (Brigham Young).

Mange stærke medlemmer kommet fra Danmark

Præsident Gordon B. Hinckley indledte sin tale med at henlede opmærksomheden på den styrke, Danmark har bibragt Kirken, idet han nævnte en række navne og hvilke trængsler, de tidlige medlem-

Der var ca. 1500 til stede ved konferencen i Odense.

mer af Kirken blev udsat for, når de rejste til Zion. Specielt blev et håndkærrekompagni nævnt, hvor søster Hinckleys bedstemor var med. Mange døde på denne rejste og blev nødtørftigt begravet. For få år siden havde stavspræsidenten for et af de områder, hvor kompagniet havde gjort holdt, og hvor særligt mange var døde, fået den tanke, at der måske var nogle af dem, som ikke havde modtaget deres tempelbegavelse. Det viste sig ved en undersøgelse at være rigtigt, og arbejdet blev udført. Præsident Hinckley udtalte om pionererne:

Særlig forpligtelse på vore skuldre

- Det var specielle mennesker, som ikke så sig tilbage, da de først var taget ud på deres rejse. Deres anstrengelser lægger en alvorlig forpligtelse på vore skuldre til at leve retfærdigt, til at leve i tro og være trofaste - og at gøre, hvad vi kan for at fremme evangeliet. I forrige århundrede kunne man tale om religion i Danmark, så kom missionærerne og forkyndte og døbte tusinder. Nu er det anderledes. I Folkekirken vil I se blot en håndfuld mennesker samlet om søndagen. Der hersker en religiøs apati i dag, men der er en sult i menneskers sjæle efter at komme til at kende deres Forløser, Jesus Kristus. Vi er frygtsomme. Vi vil ikke bekymre vore venner. Jesus sagde til romerske høvedsmand, hvis datter var død: Vær ikke bange, tro blot.

Vær ikke bange, tro blot

Du ved ikke, hvad er vil ske, før ud har prøvet, sagde præsident Hinckley. Dette understregede præsident Hinckley ved at berette om en personlig oplevelse, som resulterede i at flere blev døbt: - Det skete blot gennem en enkelt samtale. Jeg var et instrument i Herrens hånd. Ud af det, som er småt, vokser det, som er stort. Søg og I skal finde, bank på, og der skal lukkes op for jer, sagde præsident Hinckley.

En apostolsk velsignelse

Derefter gav præsident Hinckley forsamlingen og de hellige i Danmark sin apostolske velsignelse, hvor han

Ældste Melchin hilser på stavspræsident Richard Andersen.

baseret på vor lydighed mod evangeliet og vor indsats i at missionere lovede mad på bordet, tøj på kroppen, tag over hovedet samt glæde og fred i hjemmene.

Bevægende afslutning

Koret sang nu afslutningsalmen "Vi glædes og frydes" og først på 3. vers faldt forsamlingen ind, mens koret sang en overstemme. Da forsamlingen holdt op med at synge, fortsatte koret med et tonende "Israel kom hjem". Dette satte punktum for konferencen og kaldte på os alle, til at følge de talte ord. Konferencen blev afsluttet med bøn ved missionspræsident Spencer Greer, hvorefter postludiet "Gud vær med dig til vi ses igen" fulgte os fra konferencelokalet. □

Jørn Holm Bendsten
Aarhus Ward

Besøgende generalautoriteter med deres hustruer, fra venstre: Søster Hedberg, regionalrepræsentant Arne Hedberg, præsident Hinckley, søster Hinckley, ældste Ballard fra De Tolvs Råd, søster Ballard, ældste Melchin fra De Halvfjerds og søster Melchin.

Vi behøver flere medlemmer

Interview med ældste Russel M. Ballard fra De Tolvs Råd

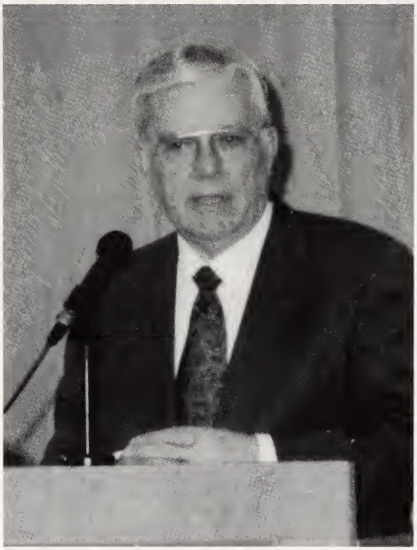

Ældste Ballard på talerstolen. (TD-foto).

Ældste Ballard fra De Tolv talte i forbindelse med regionalkonferencen i Odense 14.-15. marts 1992 med Kirkenyt:

- Medlemmerne i Danmark er gode medlemmer, som absolut gør Kirken ære. Det var en dejlig underholdning, der blev vist i går, og mange talenter var repræsenteret.

"Vi behøver flere medlemmer i Danmark. Evangeliet er for smukt til, at kun nogle få nyder godt af det," sagde ældste Ballard.

- Vi ser en sløvhed over hele Europa, ja også i USA, når det drejer sig om religion - man tænker ikke over meningen med livet. Samtidig kommer mennesker i stort tal til Kirken østpå, hvor de i så lang tid har været berøvet religion. Alligevel er der stadig mange ærlige mennesker her, som kun holdes borte fra sandheden, fordi de ikke ved, hvor de skal finde den (se L&P 123:12). Det er i bund og grund gode mennesker med gode og sunde holdninger, som vil blive gode medlemmer.

Dåb afhænger af os

- Vi må gøre mere, arbejde mere. Vi må som medlemmer række ud til ikke-medlemmer, vi må samarbejde mere med missionærerne. Hvis vi udnytter vore ressourcer klogt, som vi har talt meget om ved denne konference, så vil der om et år være flere ward, der døber lige så mange, som hele missionen gør nu (godt 100 personer).

- Præsident Kimball sagde som Herrens profet, at alle unge mænd bør tage på mission. Det er meget vigtig, og forældre bør opdrage deres sønner og døtre til at tage på mission. Kirken vil blive styrket, ward og grene vil blive styrket, og de unge selv vil blive rigt velsignet, hvis de følger Herrens profet, fortalte ældste Ballard.

- Familieaften er også af stor betydning i opdragelsen af børn. Forældre må se på det som en sund investering i fremtiden, og ikke som en besværlig opgave, de er blevet pålagt.

- Præsident Bensons opfordring til at studere Mormons Bog gælder stadig. Den er ikke tilbagekaldt. Lad os derfor gøre alt det, vi kan for at følge profetens opfordring, udtalte ældste Ballard til medlemmerne i Danmark.

Familiebøn hver aften

- Lucifer ønsker at forstyrre enigheden i familierne. Han ønsker at skabe splid. Et af de bedste forsvar mod skilsmisse er familiebøn. Når forældre knæler ned sammen hver aften og drøfter deres problemer med Herren, kan Lucifer ikke ødelægge det ægteskab.

- Stjernen er en vigtig informationskilde for alle medlemmer. Her kan man holde sig informeret og læse, hvad Herrens profet ønsker af os. Det er derfor vigtigt, at alle abonnerer på Stjernen, sluttede ældste Ballard. □

Sv Aage Andersen

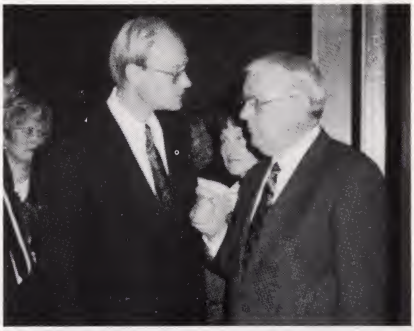

Ældste Ballard hilser på stavspræsident Carsten Larsen.

'EN KULTUREL PERLERÆKKE'

Kulturaftenens konferencier, Claus Rath fra Århus og Dorthe Andersen fra København.

Dagen er lørdag den 14. marts. Klokken er 20:00 og stedet er en skole i Odense. Anledningen er ikke til at tage fejl af.

Ca. 400 medlemmer og venner af kirken fra de to stave er forsamlet og sidder nu i spændt venten på at denne kulturaften skal tage sin begyndelse.

At der er lagt store anstrengelser i forberedelserne er klart.

Og fra arrangørenes side har man tilsyneladende ikke vaklet det mindste i troen på de medvirkendes evner. Man har endda inviteret apostlen ældste Ballard med hustru, ældste og søster Melchin samt Arne Hedberg og hustru. Deres tro og tillid har ikke været mindre end arrangørernes, idet de alle overværede hele aftenen.

En rejse gennem tiden

Lyset sænker sig i den fyldte sal, og aftenens værter, søster Dorte Andersen og br. Claus Rath, gør deres entre på scenen.

"Evangeliets gengivelse til jorden er som en solopgang efter en lang nats mørke". Disse ord og en trompetsolo af br. Grabe fra Esbjerg "Hvilken smuk og yndig morgen" markerede begyndelsen på en rejse i tid. En rejse som gennem aftenen bragte os til Amerika, England, Danmark, Sverige, Tyskland, Sydamerika og Belgien.

Et fantastisk flot program blev nu fremført af de mange talentfulde medvirkende fra hele landet. Alt sammen smukt kædet sammen af værtsparret.

For at mindes året 1830, hvor evangeliet blev gengivet til jorden gennem profeten Joseph Smith, sang Københavns Stavskor "My Lord, what a morning". Efterfulgt af søster Gurli Nysum fra Skive, som fremførte "Sound of Music".

Efter squaredanserne fra København havde fremført et flot show for os, hørte vi en duet med Debbie Held og Jette Jensen fra Odense, som akkompagneret af Anne Marie Ilskov på klaver fremførte "From a distance".

Evangeliet kom til England i 1838. Mange år før The Beatles henrykkede verdens ungdom og forargede den samme verdens "voksne borgere" med sin iørefaldende musik. Vi fik en smagsprøve, ikke fremført af The Beatles, men af Mikkel Vestergaard fra Silkeborg, Lars Holmbo Esbjerg samt brødrene Torben og Jan Petersen, ligeledes fra Esbjerg. De fremførte nummeret "I call your name".

Fra Roselil til Pia Raug

Den 11. maj 1850 ankom den første missionær til Danmark og på kort tid var evangeliet fast forankret i vores land. Vi fik mulighed for at høre og opleve nogle brudstykker af den danske musikskat. Først hørte vi den danske vise "Roselil og hendes moder", fremført at søs. Lise Jensen og Dagmar Hinrichsen samt br. Palle Rosen-

"The Beatles" præsenteret af Mikkel, Lars, Torben og Jan.

De prominente gæster nød en uforpligtende aften.

kilde og Claus Rath, alle fra Aarhus. Derpå spillede familiebandet The Klitgaards (navnet er pure opspind fra redaktionens side) to stykker for os. Det første var af Anne Linnet, unægteligt en af vor tids største danske sangskrivere. Titlen var "Tusind stykker". Derpå den smukke sang "Jeg ved han hører mig". Et vidnesbyrd i musik og ord.

En af aftenens mest roste indslag, hvilket også hørtes på publikums reaktioner, var søster Kirsten Holmboe fra Esbjerg som ledsaget af tværfløjte og akkustisk guitar, fremførte den smukke sang "Jeg vil male dagen blå" af Pia Raug.

Efter søster Bettina Veje fra Roskilde havde fremført "Det talte ord", en tekst som handler om at tjene, sang hele forsamlingen under ledsagelse af Br. Søren Larsen fra Slagelse sangen "Sandheds funklende morgen". En dansk tekst af Br. Helge Nørrung fra København, til melodien "Land of hope and glory". Ønsket af Missionspræsident Greer. Efter min mening var det en fortrinlig oversættelse, som vel kunne indgå i den næste udgave af kirkens danske sangbog.

Allerede samme år som evangeliet kom til danmark, blev det ført videre over sundet til Sverige. Herfra hørte vi folkeviserne "Bysan lull" og "Som stjärnarne små", begge fremført af br. Finn Lykkegård, som på klaver blev ledsaget af br. Tom Ahlmann, begge fra Slagelse.

Tværfløjte og trompet

Den 3. april 1852 når evangeliet til Tyskland, hvorfra vi hørte to stykker af Händel, Andante samt Allegro i F-dur.

De blev fremført på tværfløjte af søs. Mette Buresø Holst fra Esbjerg ledsaget af søs. Karen Bidstrup på klaver.

I 1925 kom evangeliet til Sydamerika. Herfra hørte vi den smukke "Intermezzo", af komponisten Mendez. Denne aften fremført på soletrompet af br. Jesper Andersen fra Esbjerg, akkompagneret af søs. Karen Bidstrup på klaver.

Vi tog nu et spring frem til 1963, hvor evangeliet kom til Belgien. Komponisten Cesar Franck har komponeret "Panis Angelicus" som betyder brødet fra himlen. Dette smukke musikstykke blev spillet for os af br. Søren Larsen på tværfløjte, ledsaget af søster Anna-Christina Nielsen fra Randers.

Aftenen blev afsluttet med salmen "Nu er dagen gået".

Dermed blev der sat punktum for en fantastisk flot aften som til fulde viste alsidigheden i talentmassen hos Kirkens medlemmer. Jeg vil gerne overbringe min tak til arrangørerne og de medvirkende for en dejlig aften. Jeg håber snart der bliver en anledning til at gentage successen. □

Henrik Notlev
Aarhus Stavs
Aktivitetsformand.

Indtryk fra konferencen:

Jeg var meget begejstret. Det var bare for lidt, der måtte godt have været et møde mere. Det var pragtfuldt at synge sammen. Det hele var godt, siger Dorthe Larsen fra Fredericia.

- Det var dejligt at se så mange medlemmer og være sammen som to stave. Hinckley var absolut bedst og fuld af humor, fortæller Connie Larsen fra Frederikshavn.

- Det var meget opbyggende og bekræftende. Jeg forstod vigtigheden af missioneringen, tempelarbejdet og af tro på Herren. Jeg var meget begejstret over søster Hinckleys humør og indsigt, siger Rita Pedersen fra Århus.

- Det var godt at opleve som familie. Det var dejligt at komme rundt om alle facetter i Kirken, både som ung og gammel og opleve alvor og sjov. Jeg var meget begejstret for præsident Hinckley, siger Steen Jørgensen fra Roskilde.

- Jeg oplevede, at Ånden var til at skære i. Det var en speciel og vigtig konference, som bør have en høj prioritet hos medlemmerne, mener Inge Mølhøj fra Frederikshavn.

- Koret var bare nummer et. Søster Melchin var så begejstret, så hun talte sin tolk helt i stykker. Det var en inspirerende dag, der gav mig lyst til at gå hjem og gøre noget ved det, siger søster Georgia Nielsen fra Fredericia.

- Det var interessant og dejligt at møde præsident Hinckley. Jeg bed mærke i, at vi hele tiden skulle stole på Herren og hele tiden sætte vores lid til ham. Det er vigtigt, at vi holder budene og missionere som familie, siger Hamid Molbech fra Fredericia. □

Tove Bisgaard
Fredericia Ward

Tove Bisgaard fra Fredericia.

Overnatningstilbuddet - kort fortalt

Da programmet var lagt for regionalkonferencen i Odense, - hvor en del af møderne skulle holdes om lørdagen og kun et møde om søndagen, blev det ret hurtigt klart for de to stavspræsidenter, at vi så skulle i gang med en indkvartering.

Konferencen indebar, at mange praktiske opgaver skulle løses og indkvartering blev en af disse.

En komité nedsættes

Stavspræsident Carsten Larsen kaldte en komité, som blandt meget andet skulle foreslå et tilbud om indkvartering både hos vore egne medlemmer i Odense, på vandrehjem, på skole og på hotel, således at alle ønsker og interesser på denne måde kunne tilgodeses.

Vi som kom i "overnatningskomiteen" gik derfor i gang med at indhente tilbud fra vandrehjem, hoteller og sendte en ansøgning til Odense kommune for at få tilladelse til at benytte en af byens skoler.

Odense Kommune meget velvillig

Vi mødte stor velvilje og forståelse alle steder, og kunne i sidste uge af januar udsende information om, hvad vi havde fundet frem til, og hvad vi kunne tilbyde.

Vi fik to gode hoteller til helt specielle gode priser, og kunne tilbyde vandrehjem både i Odense og Kerteminde og ikke mindst, - så lykkedes det os at få kommunens tilladelse til at låne Risingskolen både til overnatning og til afholdelse af vores kulturaften.

Familien Dalsgaard fra Københavns 4. ward "camperer" i et af klasseværelserne på Risingskolen i Odense.

Man var dog lidt sen til at acceptere, at indkvarteringen ikke kun gjaldt unge mennesker, men også voksne og mindreårige børn, men vi talte længe med dem, og fik tilladelsen på plads.

Krav om høj standard

Risingskolen, - som for øvrigt er Nordens største skole, - har en meget dygtig og omhyggelig pedel, som ønsker en høj standard hos dem, der benytter skolen, og for, hvordan den bliver afleveret igen efter brugen.

Krav om leder

Hele denne viden havde vi fået på forhånd, og vi prøvede derfor at leve op til alt, hvad der forventedes af os. Men vi kunne se et problem, og det var kommunens krav om at have en leder til stede hele tiden og en, som kunne klare slutoprydningen, efter at vi havde forladt området. Vi vidste, at alle medlemmerne kom for at være med til konferencen, og derfor så vi som eneste udvej at finde en sådan "leder" uden for vore egne rækker.

Resultatet blev, at vi hyrede en ung mand fra Kerteminde til at løse denne del af opgaven. "Natportier'en" kaldte vi ham. Han gik vagt på gangene, sørgede for at toiletterne var i orden, tømte papirkurve, satte borde og stole på plads og fik i det hele taget skolen afleveret til pedellen, så vi med god samvittighed kunne sige tak for lån.

Alt ialt forløb indkvarteringen rimelig godt. Vi gik helt bort fra at arrangere privat indkvartering hos medlemmerne i Odense, fordi vi ret hurtigt fandt ud af, at det blev klaret helt uden vor medvirken.

306 overnatninger

Vi lagde derfor kræfterne i de andre muligheder og hjalp på denne måde 29 søskende til at overnatte på to hoteller, 117 på de to vandrehjem og 160 søskende på skolen. I tallene indgår missionærerne med ca. 90 på Odense van-

drejhem og 10 på skolen.

Vi mener, at tingene omkring indkvarteringen stort set lykkedes. En ting, vi ikke havde forudset var, at man mødte op på skolen før kl. 14:00, - vi havde faktisk først lånt skolen fra kl. 15:00. Det gav lidt forvirring, hvor pedellen tillod sig at spørge "om vi mon havde tjek på noget som helst?"

Det var dog dejligt at kunne ringe til ham efter weekenden og få at vide, at han havde været glad for at have os, og at han ikke havde noget negativt at bemærke til vores ophold og aflevering. □

"Overnatningskomiteen"

Der blev slæbt ind i lange baner - luftmadrasser, dyner og meget mere.

Min oplevelse fra konferencen

Bodil Grove Christensen fra Herning

At være til stede ved en regionalkonference var for mit vedkommende første gang, skønt det nu er 15 år siden, jeg blev døbt. Det meget dårlige føre og vejr havde gjort vores transport til Odense både besværlig og farlig, fordi vejene normalt ikke ryddes før langt hen på morgenen om søndagen. At vi tog afsted skyldtes alene ønsket om at møde de besøgende generalautoriteter - og vores tro på, at Gud ville beskærme os på vor vej. Det som gjorde mest indtryk på mig var bla.a. ældste Melchins fortælling om den nye ærkebiskop, som skulle kaldes. Man skrev om ham, at der var behov for en mand af et format som Moses, som var i stand til at genetablere evangeliet. Som ældste Melchin sagde, var deres ønske i virkeligheden en profet. Men det er meget svært at anerkende en profet, som blot er en ganske almindelig, ydmyg mand. Denne udtalelse fik mig til at tænke over, hvorfor mennesker generelt har svært ved at anerkende, at vor kirke ledes af en profet. Jeg tror, det er vigtigt, at vi glædes over vort vidnesbyrd, at vi ved, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ledes af Guds profet, og at vi tror, at han alene har ret til åbenbaring til Kirken.

Flere danskere fortjener evangeliet

Da jeg hørte ældste Russell M. Ballard, tænkte jeg på, at han som en af Herrens apostle er kaldet til at være et særligt vidne om Kristus, og han understregede for os, at det er vigtigt, at have et vidnesbyrd om forudtilværelsen, formålet med livet og genopstandelsens realitet. Han gav os en stor udfordring: At vi skulle bringe evangeliets budskab mere aggressivt ud til vore meddanskere. Mange flere danskere fortjener at nye evangeliets velsignelser. Han erindrede os om, at vi ikke kan gøre dette arbejde alene, men at vi skal lære at bede Herren om hjælp.

Tro på Gud og os selv

Dette samme emne talte præsident Gordon B. Hinckley også om. Også han understregede, at vi som Nephi "skal gå og gøre det, som Herren har befalet", og at vi skal erindre os, at "Herren åbner en udvej, så vi kan udføre det, som Herren har befalet os." Han bad os huske, at Gud er almægtig, og han ønsker, at værket lykkes for os. Han sagde, at vi skal tro på os selv og vore evner til at gøre noget, som er umagen værd. Da han talte, følte jeg virkelig inspirationens ånd flyde fra denne mand, og jeg tænkte på, at vi skal lære at adlyde ham lige så meget, som hvis han havde været Joseph Smith. Det er vigtigt, at vi som medlemmer af Kirken anerkender profeten - ved at følge hans anvisninger.

En stærk velsignelse

Til sidst gav præsident Hinckley forsamlingen sin velsignelse som en Herrens apostel. Det var virkelig meget stærkt. Jeg tror på, at han virkelig har myndighed til at tale til os i Guds sted. og han lovede os, at hvis vi virkelig ville arbejde for Herren, ville vi ikke mangle mad, tøj, bolig eller fred i vore hjem. I denne verden vi lever i, er disse velsignelser meget attråværdige og bør påskønnes.

Udover dette var konferencen også en kærkommen lejlighed til at møde gamle venner og søskende i Kirken. Og der blev også snakket meget. Det var dejligt at se så mange sidste dages hellige samlet på eet sted. Specielt dejligt at se så mange unge, det er et godt tegn på vækst i Kirken. □

Bodil Grove Christensen
Herning Gren

Præsident Hinckley på talerstolen ved regionalkonferencens hovedmøde sammen med tolken Hans Hjort Nielsen. (TD-foto).

Vær ikke bange for at sige I er mormoner!

En rød tråd i præsident Hinckleys budskaber i løbet af regionalkonferencen var, at de sidste dages hellige i Danmark må overvinde deres frygt og yde en indsats, for at nå ud til deres medborgere, for at fortælle dem om evangeliet og tjene i samfundet.

- Folk i Skandinavien har det godt, de har det komfortabelt, siger præsident Hinckley. Tidligere var der en stor interesse i religion. Men jeres nation er meget rig, og folk føler sig meget trygge, hvilket betyder at man ikke bekymrer sig ret meget for hinanden.

- Tag nu f.eks. Folkekirken den kan kun mønstre 3% af den danske befolkning. Der hersker simpelthen en apati med hensyn til religion her i Danmark. Men langt nede i alle danske hjerter findes der en længsel efter at vide noget om Gud, fortæller præsident Hinckley til Stjernen.

- De danske sidste dages hellige må gennem deres liv og ved samtaler åbne vejen til deres venners og naboers hjerter.

Frygt ikke!

- Jeg kunne godt tænke mig at Kirken var meget større i Danmark. Vi har i dag to stave her, men der burde være mange stave. Der er potentiale for stor fremgang i dette land. Problemet er at medlemmerne er bange for at tale med andre om Kirken. Vi ønsker ikke at fornærme andre.

- Bortset fra det, er jeg imidlertid meget tilfreds med hvordan Kirken fungerer i Danmark, siger præsident Hinckley. Men de danske hellige må finde mange flere lejligheder for missionærerne til at undervise i evangeliet, siger præsident Gordon B. Hinckley.

Tag jer bedre af de nyomvendte

- De danske medlemmer skal ikke alene sørge for at invitere venner og bekendte med til Kirken, de skal også sørge for at tage sig bedre af de nyomvendte. Det er et stort skridt for folk at forlade deres vante sociale omgivelser for at slutte sig til Kirken. I mange tilfælde må folk forlade familie, og venner, og så føler de sig ensomme, hvis medlemmerne her ikke tager sig af dem.

- Samtidig må de danske medlemmer også udstrække deres tjeneste til samfundet. Vi må bistå de hjælpeorganisationer i samfundet som hjælper på forskellig vis. De danske medlemmer må udvide den kreds de hjælper. Således at dset danske samfund vil lære os at kende som et folk, der hjælper andre. Et folk der er levende eksempler på de kristne dyder - så lover jeg jer at folk vil begynde at stille spørgsmål, og det vil give jer mange anledninger til at fortælle om Kirken, slutter præsident Hinckley. □

Carsten Gram

Præsident og søster Hinckley ved søndagens møde i Odense.

LYKKEN ER AT LÆSE I MORMONS BOG

Patrice og Knud Mogensen

Patrice Mogensen er født og opvokset i Idaho, USA. Hvordan hun endte med at bo her i Danmark med Knud er en interessant historie, hvor Mormons Bog spiller en stor rolle.

Læste Mormons Bog i en ung alder

Da Patrice var lille, opmuntrede hendes forældre hende til at læse i Mormons Bog (billedversionen). Faktisk tilbød de hende og hendes storebror, at den, der først fik læst hele Mormons Bog, ville blive inviteret ud til en fin middag. Patrice, der var den yngste af syv børn, gik ivrigt i gang og vandt. Fra da af kom hun til at holde meget af Mormons Bog og læste flittigt i den som forberedelse til sin mission.

På mission i Danmark

I 1986 blev Patrice kaldet på mission til Danmark, og hun kom til sidst til Bornholm. En dag gav hun sammen med sin kammerat en Mormons Bog til en ung mand, der viste sig at være medhjælper hos hendes kommende mand.

Denne unge mand viste bogen til Knud, der intet kendte til Kirken. Han havde imidlertid set bogen før og genkendte den. Medhjælperen inviterede Knud til at deltage i det næste møde med de kvindelige missionærer. Knud, der altid er venlig og parat til at hjælpe, mødte op med kage til kaffen. Det viste sig dog hurtigt, at medhjælperen havde glemt alt om besøget og derfor ikke var hjemme.

Lyttede til missionærernes budskab

Knud kørte derfra, og mødte de 2 søstremissionærer på vejen hjem, og han inviterede dem hjem til sig i stedet for. Det første møde med missionærerne begyndte med at missionærerne stillede ham, hvad han dengang mente var nogle personlige og pågående spørgsmål: "Tror du på Gud? Beder du dagligt?" Han kunne svare ja til begge disse spørgsmål, men de satte også en masse tanker i gang hos ham. Da han om aftenen bad om, hvorvidt han skulle fortsætte med missionærlektionerne, og om budskabet overhovedet var noget for ham, fik han en varm tilskyndelse, der opfordrede ham til at fortsætte. Kort tid derefter blev Knud døbt.

Nogle måneder efter blev han inviteret til USA af en de missionærer, der døbte ham. Knud benyttede lejligheden til at besøge Patrice igen. Hvordan det forløb vides ikke, men et halvt år senere var Knud derovre igen. Da blev forlovelsen besluttet, og i juni 1990 blev de viet i templet i Idaho Falls, og i september 1991 kom deres første lille søn, Erik, til verden.

Rønne Gren er således blevet velsignet med endnu en familie. Begge deltager aktivt i deres stillinger, og begge bærer ofte vidnesbyrd om Mormons Bogs betydning for dem i deres liv. □

Fam. Bøving

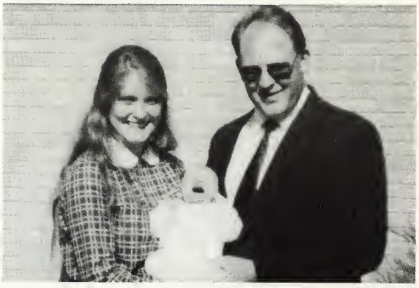

Patrice og Knud med deres lille søn, Erik.

Steen Steensen Blicher-aften i Fredericia Ward

Ideen om en digteraften udsprang kort efter jeg blev indsat som aktivitetsleder i wardet, siger Rita Takle.

I januar 1991 havde søster Rita Takle arrangeret en Jeppe Åkjær-aften i wardet, der var blevet så stor en succes, at indtil flere søskende i tiden herefter havde taget på en familieudflugt til Jeppe Åjkærs gård "Jenle".

Den 20. februar i år løb så endnu et digterarrangement af stabelen. Denne gang "Steen Steeensen Blicher".

Forinden var mange bliver impliceret i arrangementet, både praktisk og på anden vis.

Som fællessang indledte man med at synge "Det er hvidt derude", hvorefter Steen Steensen Blichers biografi blev læst op i korte træk. Derefter læstes "Øwli han wa sæ så løste en swenh". Der blev så læst uddrag fra "A Binstouw"

Jyden han er stærk og sej

"Jyden han er stærk og sej" lød derpå som fællessang.

Dernæst fortalte br. Knud B. Andersen om sit yndlingsstykke af Steen Steensen Blicher og læste uddrag deraf. Knud Andersen fortalte derefter om sine egne følelser omkring digterens værker.

- Deltagerne i aftenens program viste en anden side af deres person- lighed, som jeg ikke kendte. Der var ikke alene tekster og melodier, men der kom mange personlige følelser og en varm udstråling frem denne aften, siger Rita Takle.

Derefter genlød salen af "Dengång te di ved Kjøvenhavn", "Sig nærmer tiden da jeg må væk", "Hulde engel, du min barndomsven". Ja, selv Steen Steensen Blichers dødsannonce blev læst op.

Et lille udpluk af de mange fremmødte.

"Udgår du nu på livets vej", sunget af Knud B. Andersen og akkompagneret af hans hustru, Nunne Andersen.

Succesen skal gentages

Aftenen afsluttedes med "Mads Doss" som fællessang, hvorefter man fik sig en hyggesnak om Steen Steensen Blicher og livet dengang og nu. Her fortalte br. Palle Blønd om, hvordan sangen "Jyden han er stærk og sej" blev til.

Det var en helt igennem god, hyggeligt og lærerig aften, og aktivitetskomiteen er allerede godt i gang med at tænke på, hvem den næste digter skal være. □

Aktivitetskomiteen Fredericia Ward

Str. Anna Ewald fortæller om (og læser) Steen Steensen Blichers biografi.

Forrådskogebog fra Århus

Hjælpeforeningen i Århus Stav har i marts 1992 udsendt en kogebog med 145 opskrifter, hvor godt en tredjedel er direkte forrådsopskrifter, og resten er velegnet til at rotation af forråd.

Søster Karen Bidstrup fra Århus, 2. rådgiver i stavens Hjælpeforening, var med i komiteen, som fik ansvaret for færdiggørelsen af kogebogen, der har været undervejs i mange år.

- Oprindeligt tænkte man på at oversætte bogen "Passport to Survival" af Esther Dickey, fortæller Karen Bidstrup, men det blev til en del oversatte opskrifter og mange indsendte opskrifter fra søstrene.

Afprøvede opskrifter

- Den første fase foregik i årene 1984 - 1988, hvor mange søstre i hele staven var involveret med at oversætte, afprøve og tilbagesende opskrifterne.

- I august 1991 besluttede vi at få afsluttet projektet. Vi kaldte derfor to effektive søstre, Anette Rosenkilde og Lise Poulsen, til at bearbejde materialet og skrive det ind på et tekstbehandlingsanlæg. De er begge fra Århus og har udført et stort arbejde, som de fleste nok ikke kan forestille sig omfanget af.

- Kogebogen indeholder kun afprøvede og gode opskrifter, og det sidste afsnit i bogen er meget spændende. Det indeholder 43 sider med gode råd og tabeller om fx dagligt behov, fiberindhold, tørring, fem metoder til at dyrke spirer og meget mere.

Forudbetaling

- Der var forudbestilt og betalt 140 eksemplarer af kogebogen, som pga. et meget fordelagtigt tilbud kun kom til at koste 70 kr. Hvis vi senere pga. stor interesse skal genoptrykke et oplag, vil prisen være væsentlig højere for de 197 sider, slutter Karen Bidstrup.

Søster Birgit Bendeke, hjælpeforeningspræsidentinde i Københavns Stav, har et eksemplar, og hun fortæller, at kogebogen er meget overskuelig og et meget flot stykke arbejde. For tiden undersøges interessen blandt søstrene i Københavns Stav, og det overvejes, hvis der er interesse for det, også at trykke et oplag på Sjælland. □

Sv Aage Andersen

Kogebogskomiteen, fra venstre Karen Bidstrup, Lise Poulsen og Anette Rosenkilde, alle fra Århus.

Special Nord - afholdes i Härjedalen i Mellemsverige

I dagene 1-8. august 1992 kan alle enlige over 30 år i Norden sætte hinanden stævne i det smukke og bjergrige Härjedalen.

Der vil være overnatning i hytter for 200 kr, men der er også mulighed for selv at medbringe telt eller campingvogn.

Maden skal man selv have med eller købe lokalt, bortset fra gallamiddagen.

Der er lagt op til en række dejlige aktiviteter, hvor man drage nytte af det smukke bjerglandskab. At her virkelig er tale om en enestående natur understreges af det forhold, at en stor del af området er udlagt som nationalpark.

Tilmeldingsfristen var 1. april, men er der nogen, som måtte have lyst til at deltage, og som ikke har meldt sig til endnu, af den ene eller anden, så foreslår jeg, at man kontakter Ev-repræsentanten i sin egen enhed eller i staven. □

Der vil være mulighed for mange forskellige naturoplevelser i de svenske fjelde i august.

Hvordan holder vi en god og billig sommerferie?

Hvordan vi gjorde det:

Amy Birk fra Odense

Tag på cykelferie

En billig ferie er lige så sjov som en dyr ferie, måske sjovere, fordi man ikke skal bruge sin tid på at regne på, om det var pengene værd. Den billige ferie, som jeg foretrækker er en cykelferie. Man er udendørs og bestemmer selv, hvor man vil tage hen og hvornår. Om natten skal man bare sætte sit telt op, eller hvis man er til det mere spejderagtige, kravle ned i sin sovepose under den stjerneklare himmel. □

Amy Birk
Odense 1 Ward

Giv dig selv en naturoplevelse

Der findes lige så mange ferietyper, som der findes mennesker. Vi er nået til den klare overbevisning, at man får mest ud af sin ferie ved planlægning i god tid før sin ferie. Vi planlægger, at der skal ske noget, herved føler vi ikke, at tiden er spildt. Der er også god økonomi i planlægning. Et af de bedste feriesteder for os er faktisk gode gamle Danmark. Der findes især mange naturskønne og dejlige attraktioner i Jylland og på Bornholm. Hvis man tager sig tid til at undersøge det, findes der mange aktiviteter til al slags vejr og til en økonomi, som passer til alle familier. Dansk Turistråd gør meget ud af oplysning og materiale på dette område. Vi holder meget af naturen, hvorfor vi bruger tid på at udforske denne del af Danmark. Dette kan gøres i bil, kano, på cykel og til fods, for os er det kun fantasien, der sætter grænsen. Vi bruger nødvendigvis ikke hele ferien på at køre rundt. Hus, have samt pleje af legekammeraterne skal også med. Dette skal der også være plads til, det skal trods alt også være rart at holde ferie og ikke en pligt. □

Michael S. Paulsen
Randers Gren

Familien Paulsen fra Randers på Bornholm

Prøv en naturlejrplads

Vi bruger også campingpladser ... vi cyklister og vandrere ... Så lokker atter de lange veje, med de ord begynder en af vores kendte viser og udlængsel, og hvem kan sige sig fri for det, når foråret og sommeren i Danmark lokker med natur og varme. De er forbudt at campere - "vildt" - i Danmark, men de nye "natur-lejrpladser" (på bondegårde) giver mulighed for at føle lidt af det frie lejrliv. Her man kan i fred og ro nyde naturen siddende ved lejrbålet foran teltet. Disse pladser er kommet for at blive, og det er ikke blot prisen på 10 kroner pr. person, som er attraktiv, men også vor himmelske Faders frie natur. At det forholder sig sådan kan ses af tallene på overnatninger fra 3500 i 1989 på 218 pladser til 11500 i 1991 på 335 pladser. Det taler for sig selv. For os civiliserede og forkælede byboer kan denne form kombineres med almindelige lejrpladser, hvis vi ikke kan holde al den natur ud eller er for blødsødne og savner det varme vand, farvefjernsynet osv. Der er kun een grænse for ik-

ke at holde en billig og aktiv sommerferie i Danmark (på cykel, gående eller bilende): Dig selv. Brug fantasien og lad de lange veje lokke... Litteratur om camping kan bl. a. købes i Dansk Cyklist Forbund, Rømersgade 7, 1362 København K (33 32 31 12). - "Naturlejrpladser i Danmark", pris ca. 35 kr. (Ny udkve kommer i april 92, kombineret med teltpladser i Danmark). - "Campingpladser i Danmark (almindelige)" 70 kr. - "Teltpladser i Danmark" ca. 30 kr. (ny udgave kommer i kombineret bog med naturlejrpladser i april 92). - "Danske Vandrehjem" (gratis afhentning). God sommer □

Frank Frederiksen
Københavns 2. Ward

Hold ferie på landet

Lige fra barnsben har jeg holdt mine bedste ferier i mors barndomsgård. De første besøg var naturligvis sammen med mine forældre. Dengang - i slutningen af trediverne og et par årtier frem var der brug for mange villige hænder både ude og inde. Meget har ændret sig siden min grønne ungdom. Nu drives gården af min morbror Gerner og Inge. Hestene, køerne og grisene, ja selv de snadrende ænder er borte. Nu er det en moderne mejetærsker, let at betjene og helt anderledes end tre heste foran en selvbinder. Når familien vender hjem efter en sådan ferie, kan vi se tilbage på et

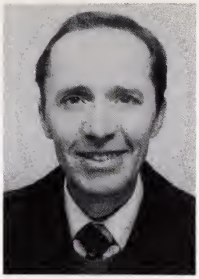

Kjeld W. Rasmussen

godt arbejdsfællesskab med mange hyggelige stunder og med en sæk gylden hvede til forrådskammeret. □

Kjeld W. Rasmussen
Københavns 3. Ward

KORT SAGT:

1. **Hold ferie på landet**
2. **Giv dig selv en naturoplevelse**
3. **Prøv en naturlejrplads**
4. **Tag på cykelferie**

Fastelavn i Roskilde

Fastelavnsmandag holdt Roskilde Ward fælles familiehjemmeaften i form af fastelavnshygge og tøndeslagning.

Det var med fællesspisning og medbragt mad til alles store tilfredsstillelse. Der var 2 tønder, så både børnene og de voksne fik mulighed for at tage del i festlighederne. Mon ikke det vakte gode minder i begge lejre?

Der var en hyggelig og sjov aften, der kun blev endnu bedre med 120 fastelavnsboller, som søster Erna Nielsens mand, Erling Nielsen, havde bagt med mesterlig hånd. Således havde de ca. 50 deltagere ved denne særlige familiehjemmeaften en dejlig stund sammen. □

Ole Jakobsen
Roskilde Ward.

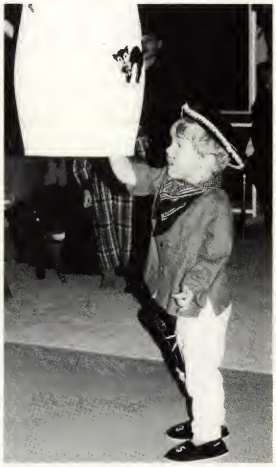

Alle traditionerne blev holdt ved fastelavnsfesten - der var festlige kostumer og "solide" tønder.

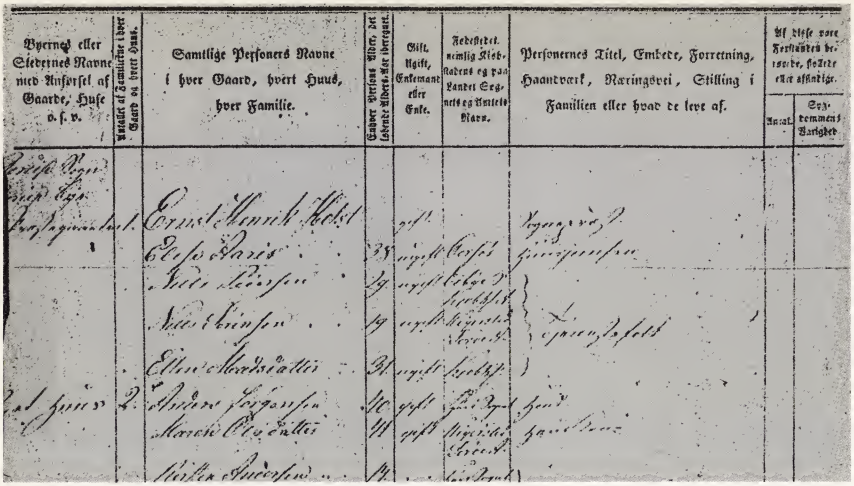

Folkefortællinger - et øjebliksbillede

Folketællingerne er næst efter kirkebøgerne de kilder, der benyttes mest af slægtsforskere.

Da der i 1800-tallet blev foretaget folketællinger med nogenlunde jævne mellemrum, er det som at få lov til at kikke ind i den enkelte familie, hvor man ser, hvordan den så ud på et bestemt tidspunkt. Familiens sammensætning kan studeres, hvilket kan give et godt indblik i familiens situation. Man kan se, hvad faderen arbejdede med, hvor gammel han var, moderens navn og alder, de levende og hjemmeboende børns navne og alder, tjenestefolk og eventuelt bedsteforældre på aftægt. Man kan også være heldig at få andre interessante oplysninger. Et sådant kik ind i en familie kan være meget interessant og nyttigt for en slægtsforsker.

Samfundet og den enkelte familie

Interessant kan f. eks. være at konstatere, at ved folketællingen i 1834 var Danmarks befolkning på 1.231.000 personer. I løbet af de næste 65 år fordobledes dette antal, for i 1901 var befolkningstallet oppe på 2.450.000. Fordelingen mellem by og land på disse tidspunkter kan også fortælle os en del om, hvad der foregik i samfundet, og hvorledes den industrielle udvikling tog fart.

For slægtsforskeren er det dog nok den enkelte familie, der har den største interesse.

Folketællingernes fordeling

De almindelige folketællinger, og de, der er bedst bevaret og mest brugt er fra følgende årstal: 1787, 1801, 1834, 1840, 1845, 1850,1855, 1860, 1870, 1875, 1880, 1885 (kun for København), 1890, 1895 (kun for København), 1901, 1906, 1911, 1916, 1921 og herefter hvert femte år. Her må dog tilføjes, at den sidst tilgængelige folketælling er 1911.

Folketællingerne er noget forskellige, afhængigt af hvilket år, de blev foretaget. Der var hele tiden nye regler og nye ting, der skulle medtages. F. eks. kan nævnes, at folketællingen i 1845 er den første folketælling, der medtager fødested. Det betyder, at denne folketælling kan give os forbindelse til en ældre generation, når vi ved, hvor personerne er født. I 1901 begyndte man at anføre personernes fødselsdag i stedet for blot alder.

Oplev en folketælling

Folketællingernes værdi skal opleves. Faktisk burde man i forbindelse med hver person og familie have en afskrift af alle de indførsler i folketællingerne, der omhandler de givne personer. Det vil give et meget fint billede af personernes og familiernes liv og give mange vigtige spor, som angiver, hvor og hvad man ellers kan forske. □

Lisbeth V. Andersen

Ny missionspræsident i Danmark

Præsident Alma Davis Anderson og hustru, Carol Jean.

Inden 1. juli kommer præsident Alma Davis Anderson sammen med sin hustru til Danmark og fungerer som almindeligt missionærægtepar, inden han efterfølger præsident Spencer Greer som den nye missionspræsident i Danmark. Han kommer fra West Valley City i Utah, og har sidst tjent som biskop for et ward på BYU.

Tandlæge i 32 år

Præsident Anderson er gift med Carol Jean, som kaldes "Jeannie" og de har 8 børn, som alle er gift. Han er uddannet som tandlæge og har virket i sin egen praksis i 32 år, og denne praksis overtages nu af en af præsident Andersons sønner.

- Jeg er meget begejstret, siger præsident Anderson på sit fine og tydelige danske.

- Jeg nærer en stor kærlighed til det danske folk og det danske sprog. Og jeg har altid ønsket at komme tilbage for at tjene som missionær, så selv om jeg ikke havde regnet med at komme tilbage som missionspræsident, er glæden ikke mindre, fortsætter præsident Anderson.

På mission i Danmark 1949-1952.

Præsident Anderson var på mission i Danmark i årene 1949-1952. Han tjente 1 år i Vejle, 6 måneder i Århus og 1 år i København. Præsident Anderson var på besøg her i landet for 2 år siden og mødte i Odense, Vejle og Århus medlemmer, som han kendte.

- Min bedstefar og bedstemor sluttede sig til Kirken og rejste til Utah. De kom fra området omkring Frederikshavn, hvor jeg stadig har familie, fortæller præsident Anderson.

Kaldet af Det Første Præsidentskab

Præsident Alma Anderson blev interviewet af ældste Marvin J. Ashton, og kaldet af præsident Thomas S. Monson fra Det Første Præsidentskab. - Det var en meget stærk og frygtindgydende oplevelse, fortæller den nye missionspræsident, der er sig bevidst det store ansvar, der ligger på hans skuldre.

Biskop på BYU

Præsident Anderson, der kan lide at ride og fiske, har tjent som rådgiver til 2 biskopper, været i højrådet, og kommer nu fra et kald som biskop for enlige studerende på BYU. □

Flemming Bo Pedersen

Præsident og søster Anderson med deres 8 børn.

Nye missioner i Rusland og Ukraine

Det Første Præsidentskab har bekendtgjort oprettelsen af tre nye missioner i Sammenslutningen af Uafhængige Stater (det tidligere Sovjetunionen).

De nye missioner er missionen i Moskva (Rusland), missionen i Skt. Petersborg (Rusland) og missionen i Kiev (Ukraine), som alle begyndte at fungere den 3. februar 1992.

Gary L. Browning er blevet præsident for missionen i Moskva. Han var tidligere præsident for Østmissionen i Helsingfors. I missionen er der for tiden 30 missionærer, som betjener ca. 11,5 millioner russere i og omkring Moskva.

Charles H. Creel er blevet kaldet som præsident for missionen i Skt. Petersborg. Da bror og søster Creel blev kaldet som missionspræsidentpar var de fuldtidsmissionærer i Østmissionen i Wien. I den nye mission er der 41 missionærer, som betjener 10 millioner mennesker i det nordvestlige Rusland og i Estland.

Howard L. Biddulp, der hidtil har præsideret over Østmissionen i Wien, leder nu missionen i Kiev (Ukraine). Der er for tiden 35 missionærer i missionen, som betjener hele Ukraine.

Samtidig med offentliggørelsen af de tre nye missioner meddelte Det Første Præsidentskab, at østmissionerne i Helsingfors og i Wien er blevet lukket.

Repræsentanter for Kirken forklarede, at oprettelsen af de nye missioner blev mulig på grund af Kirkens anerkendelse i Rusland sidste år og en lignende anerkendelse nu i Kiev, der er Ukraines hovedstad. □

Church News

Østeuropæere har stor succes på mission i Utah

Tidligere var det missionærer fra Utah, som rejste den halve verden rundt for at komme på mission - det gør de stadig - men nu rejser missionærer også fra andre verdensdele for at komme på mission i Utah.

Blandt missionærerne i missionen i Salt Lake City er fem fra Østeuropa, fire unge mænd og en pige fra henholdsvis Estland, Grækenland, Jugoslavien, Polen og Rusland.

To af de fem - ældste Silla fra Estland og søster Souphou fra Grækenland - er de første fra deres land på mission. Ældste Silla var den første udsendte missionær fra det tidligere Sovjetunio- nen, da han modtog sin kaldelse i december 1990. Han begyndte sin mission på MTC den 16. januar 1991.

Kirken kommer til Estland

Ældste Silla blev omvendt til Kirken, mens han studerede en anden kristen kirke i Tallinn i Estland. En ven fortalte ham om Kirken, og han deltog i november 1989 i et møde sammen med ni andre undersøgere hos Enn Lembit. Lembit var ikke selv medlem af Kirken, men havde hørt om evangeliet fra sin svigerfar, Valtteri Rotsa, som var blevet døbt i Finland i juli 1989.

Da Rotsa vendte tilbage til Estland, medbragte han kirkelitteratur til sin familie. Enn Lembit var den første, som blev døbt i Estland, da han blev døbt den 16. december 1989.

- Enn forklarede os principperne i evangeliet. Vi forstod det og var lykkelige over, at Guds plan var så fuldkommen ... og så enkel og letfattelig, skrev ældste Silla i sin dagbog.

- Vi bad og spurgte, om det var sandt? mindes ældste Silla. Jeg følte, at det var sandt.

Vi ønskede at gøre noget!

Ni ud af de ti undersøgere ved mødet blev senere døbt. Fire blev døbt i Tallinn den 17. december 1989, men Jaanus Silla kunne ikke finde stedet, så han måtte vente på, at missionærerne kom den 6. januar 1990.

- Da missionærerne kom, forsøgte vi at finde så mange som muligt, de kunne undervise. En dag bankede Jaanus og en ven på 20 døre. Vi forsøgte at tale ligesom missionærerne, fortæller han. Vi fortalte om Joseph Smith og Mormons Bog. Alle var glade og bad os komme igen.

Da missionærerne hørte om det, spurgte de: Hvad gjorde I? Hvem gav jer myndighed? Det vidste vi ikke noget om. Vi havde læst i Bibelen, at alle skal være missionærer, og vi ønskede at gøre noget!

Jeg vidste, at det var sandt!

Søster Souphou fra Grækenland var blandt de første, der blev døbt i nyere tid. Hun hørte om Kirken, da en fætter besøgte Grækenland.

- Han fortalte mig ikke noget om lærdomme, men jeg kunne virkelig godt lide hans opførsel. Jeg blev intellektuelt interesseret i at vide mere, og da jeg læste Mormons Bog og bad, vidste jeg, at det var sandt, og så blev jeg døbt.

Søster Souphou blev døbt i Athen i 1988, og to år efter blev hun kaldet på mission. I november 1990 kom hun til MTC i Provo. Da søster Souphou blev døbt, virkede der seks missionærer i Grækenland, nu er der 55.

Ældste Skripko fra St. Petersburg, til højre, sammen med sin kammerat, ældste Cobb, i Utah.

- I grenen hjemme er vi som en familie, og vi gør vores bedste. Hver eneste søndag er en åndelig oplevelse. Her i Utah savner jeg de små menigheder. Dem kan jeg nemlig godt lide, fortæller søster Souphou.

Lykkelig ved at forkynde evangeliet

Ældste Barchwic fra Polen lærte Kirken at kende gennem en ven. Han blev døbt en måned efter i september 1989 og er det eneste medlem i sin familie. Da han blev døbt, kom der omkring 30 til møderne om søndagen i grenen.

- Jeg har lært meget på min mission og er lykkelig ved at være her. Men, tilføjer ældste Barchwic, jeg ville være lykkelig ved at forkynde evangeliet et hvilket som helst sted.

Nu er jeg selv missionær

Ældste Turutin kommer fra Viborg, nordvest for Skt. Petersborg. Han mødte missionærerne gennem en ven. "Han fortalte mig om et par amerikanere, som ville tale med ham om Jesus Kristus. Resultatet er, at jeg selv blev missionær."

Ældste Turutin og hans kammerat arbejder med russere i Salt Lake-området. Han ved ikke, hvor mange russere, der er, men de har travlt med at undervise dem, der er interesseret.

Almas eksperiment virkede

Ældste Ruter fra Jugoslavien var ateist, da han mødte Kirken.

- Det var svært for mig at bede, men på en eller anden måde lykkedes det for mig. Jeg anvendte eksperimentet nævnt i Alma med et frø og tro, og det hjalp mig med at opnå et vidnesbyrd.

- Når jugoslaver i et større antal vil acceptere evangeliet, vil det være vidunderligt, siger ældste Ruter. Han føler, at indbyggerne i hans hjemland bliver forberedt på evangeliet. □

Church News

Emeritus generalautoritet dør

Ældste Joseph Anderson døde den 13. marts 1992 på et plejehjem i Salt Lake City

Ældste Anderson blev 102 år og var den ældste mand, der nogensinde har tjent som generalautoritet i Kirken.

Efter en lang karriere som sekretær i Det Første Præsidentskab blev ældste Anderson i 1970 kaldet som assistent til De Tolv. I 1976 blev han kaldet til De Halvfjerds Første Kvorum, og han blev i 1978 emeritus generalautoritet.

Ældste Anderson, der var født den 20. november 1889 i Salt Lake City, var på mission for Kirken i Schweiz og Tyskland fra 1911 til 1914.

Da ældste Anderson vendte tilbage til Utah arbejdede han i en privat virksomhed, indtil han blev sekretær for Kirkens præsident, Heber J. Grant, i 1922. Han arbejdede for yderligere fire af Kirkens præsidenter - George Albert Smith, David O. McKay (som havde været en af hans skolelærere), Joseph Fielding Smith og Harold B. Lee.

Ældste Anderson gav efterlevelse af visdomsordet æren for sit lange liv. Han holdt sig i form ved regelmæssigt at svømme til han var langt op i 90'erne.

I 1915 blev ældste Anderson gift med Norma Peterson i Salt Lake Templet. Hun døde i 1985. □

Ældste Joseph Anderson

Hjælpeforeningens første studievejledning

Hjælpeforeningen fik i 1931 for første gang i Norden en studievejledning - på et sprog, der var fælles for hele Skandinavien. I forordet til bogen med 52 ugentlige lektioner står der:

"For første Gang i den Skandinaviske Missions Historie har det lykkes os att faa den Kvindelige Hjælpeforeningens Lektier udgivet i Bogform. Vi er meget taknemmelige for dette Fremskridt, og udsender denne Bog med den Bøn, at den maa blive til stor Velsignelse for de Skandinaviske Missioner. Udgivelsen af denne Bog har været forbundet med visse Vanskeligheder, særlig økonomiske. Der som hver Mission skulde have haft en Bog for sig selv, hvad der jo vilde have været ønskeligt for Sprogets Skyld, ville dette have medført alt for store økonomiske Vanskeligheder, som ingen af de tre Missioner vilde have været i Stand til at bære. Af denne Grund blev det besluttet at udgive en fælles Bog. Sprogvanskeligheden er søgt løst på den Maade, at der er indgaaet et Kompromis. Vi har søgt at benytte et Sprog, som lettest kan forstaas af alle tre Lande. Grundlaget er det ældre norske Sprog med visse Ændringer. At der paa denne maade er kommet mange Inkonsekvenser har været helt uundgaaeligt, men vi tror at i den Form som Bogen nu foreligger, vil det være muligt for vore Søskende i alle tre Missioner att forstaa den. Derfor beder vi om at denne Bog, som visselig ikke vil kunne staa for nogen saglig Kritik, paa Grund av Sproget, vil blive modtaget med Velvilje och Forstaaelse af vore Søskende.

København i September 1931 Holger M Larsen missionspræsident i Danmark."

Ligeledes fra bogen kommer den Kvindelige Hjælpeforenings Valgsprog 1931-32:

"Vi stræber efter en mere oprigtig søsterkjærlighed ved daglig anvendelse av Frelserens lignelser og lærdomme." □

Birgitta Strandberg,
Åhus, Skåne.

Forsiden til det interskandinaviske undervisningshæfte.